

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Tatiany Hanečkovej v právnej veci navrhovateľa: **Ing. P. B.**, bytom K., B., zastúpeného advokátom P. J., H., P. proti odporcovi: **Mesto B.**, N., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2489/5094/2006 zo dňa 12.10.2006, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13Sp/1/2007-27 zo dňa 28.8.2007, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13Sp/1/2007-27 zo dňa 28.8.2007 **potvrzuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne potvrdil rozhodnutie, ktorým odporca uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 5.000,- Sk pre porušenie IV. časti ods. 6 písm. b/ všeobecne záväzného nariadenia Mesta B. č. 45 o nakladaní s odpadom na území Mesta B. (ďalej len VZN) a § 18 ods. 3 písm. b/ zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch (ďalej len zákon).

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ v konaní neunesol bremeno dôkazu, pretože nepreukázal, že dňa 22.7.2006 vo večerných hodinách nedošlo na jeho pozemku k spaľovaniu odpadov. Krajský súd mal za preukázané, že pozemok, na ktorom podľa fotodokumentácie dňa 22.7.2006 doháral oheň, v okolí ktorého sa nachádzali papierové obaly, je vo vlastníctve navrhovateľa. Dôvodil tým, že navrhovateľ nepredložil súdu žiaden dôkaz o svojej neprítomnosti v mieste pobytu ani to, akým účinným spôsobom šetрил založenie ohňa

na vlastnom pozemku. Krajský súd tak dospel k záveru, že odporca zistil dostatočne skutkový stav veci a rozhodol v súlade so zákonom.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktoré oprel o skutočnosť, že v inkriminovanom čase nebol doma, čo bolo zrejmé už i z prvých zápisov v rámci rozhodovania a tak nemohol nijakým spôsobom zakročiť, aby uhasil oheň. Uviedol, že súd mal preveriť okolnosti, kde sa v inkriminovanom čase zdržiaval a mal aj vypočítať zostávajúcich členov rodiny. Poukázal aj na fakt, že miesto, kde malo byť zhorenisko, je v zadnej časti jeho pozemku, pričom jeho podstatnú časť zakrývajú skladové priestory, takže nikto z rodiny, ak by aj bol býval v tom čase doma, nemohol zistiť, že na pozemku tlie oheň.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na závery Správy o výsledku objasňovania priestupku č. 39/06-MP zo dňa 14.8.2006, podľa ktorých dňa 22.7.2006 bola hliadka Mestskej polície telefonicky privolaná Ing. R. M. do areálu TJ SOKOL s tým, že v záhrade rodinného domu na S. č. 726/12 je spaľovaný obalový materiál z bielej techniky. Zhoda fotodokumentácie vyhotovenej hliadkou bola overená tvaromiestnou ohliadkou vykonanou dňa 3.10.2006 poverenými pracovníkmi mesta. Konštatoval, že takto bolo zistené porušenie IV. časti ods. 6 písm. b/ VZN a § 18 ods. 3 písm. b/ zákona zo strany podnikateľského subjektu Ing. P. B. tým, že likvidoval odpad iným spôsobom ako to nariaďuje VZN a zákon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z pripojeného spisu krajského súdu ako aj z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že odporca napadnutým rozhodnutím uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 5.000,- Sk pre porušenie VZN a zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že likvidoval odpad iným spôsobom ako to nariaďuje VZN a zákon.

Zo spisu ďalej vyplýva, že dňa 22.7.2006 bola do areálu TJ SOKOL privolaná hliadka Mestskej polície s tým, že v záhrade rodinného domu na S. č. 726/12 v B.sa spaľuje obalový materiál z bielej techniky. Na mieste potvrdili spaľovanie odpadu svedkovia Ing. R. M. a I. M.. Hliadka vyhotovila fotodokumentáciu.

Dňa 3.10.2006 bola u navrhovateľa vykonaná kontrola poverenými pracovníkmi mesta za účelom ohliadky na pozemku, kde sa mal navrhovateľ predmetného priestupku dopustiť. Keďže navrhovateľ ohliadku neumožnil, bola ohliadka vykonaná z areálu TJ SOKOL na R. ul., kde bola zároveň overená zhoda fotodokumentácie zo dňa 22.7.2006. Poverení pracovníci zistili, že na pozemku za rodinným domom navrhovateľa sa nachádza veľké množstvo priemyselného odpadu a na mieste vyhotovili fotodokumentáciu.

Podľa IV. časti bod 6, písm. b/ VZN sa zakazuje zneškodniť odpad inak, ako v súlade so zákonom a týmto VZN. Podľa IX. časti bod 1 písm. a/ VZN sa priestupku dopustí ten, kto zneškodní alebo zhodnotí odpad v rozpore s týmto

VZN (§ 18 ods. 3 písm. b/ zákona) a podľa bodu 2 možno za takýto priestupok uložiť pokutu do 5.000,- Sk.

Podľa § 18 ods. 1 zákona každý je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať v súlade s týmto zákonom; ten, komu vyplývajú z rozhodnutia alebo povolenia vydaného na základe tohto zákona povinnosti, je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať aj v súlade s týmto rozhodnutím alebo povolením. Pri nakladaní s odpadmi alebo inom zaobchádzaní s nimi je každý povinný chrániť zdravie ľudí a životné prostredie.

Podľa § 18 ods. 3 písm. b/ zákona sa zakazuje zneškodniť odpad alebo zhodnotiť odpad inak ako v súlade s týmto zákonom.

Podľa § 80 ods. 1 písm. a/ zákona priestupku sa dopustí ten, kto zneškodní odpad alebo zhodnotí odpad v rozpore s týmto zákonom [§ 18 ods. 3 písm. b/].

Na konanie o priestupku, ktorého sa mal navrhovateľ dopustiť sa v zmysle § 80 ods. 4 zákona v spojení s § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch vzťahuje správny poriadok (SP).

Podľa § 34 SP na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi ods. 1).

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2).

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3).

Vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu (ods. 4).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Na základe dokazovania vykonaného v správnom konaní, ktorým sa preukázalo, že k protiprávnemu konaniu došlo nepochybne na pozemku navrhovateľa, kde horeli predmety patriace navrhovateľovi pochádzajúce z jeho podnikateľskej činnosti, pričom navrhovateľ v správnom konaní nepreukázal a ani neprejavil záujem preukázať, že by k takémuto konaniu malo dôjsť zavinením cudzej osoby, považoval odvolací súd záver odporcu o naplnení deliktuálnej zodpovednosti (konštruovanej na princípe zavinenia hoci i z nedbanlivosti) navrhovateľa za dôvodný.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu o tom, že navrhovateľ v správnom konaní neunesol dôkazné bremeno navrhovať dôkazy na podporu tvrdenia popierajúceho jeho zodpovednosť za predmetný delikt, vyplývajúce z cit. ustanovenia § 34 SP a ani nezdôvodnil, čo mu v tom bránilo, preto odporcovi nemožno vytýkať, že po vykonaní zadovážených dôkazov (svedecké výpovede a fotodokumentáciu z miesta z 22.7.2006 ako aj z 3.10.2006) tieto vyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 SP a dôvodne ustálil zodpovednosť navrhovateľa za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 18 ods. 3 písm. b/ zákona o odpadoch, za čo mu uložil sankciu v rozsahu určenom zákonom a VZN.

Odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporcu resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ krajský súd sa stotožnil s právnym názorom odporcu, pričom ho aj náležitým spôsobom odôvodnil, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Je potrebné pripomenúť, že v správnom súdnictve súdy postupujú podľa 5. časti OSP preskúmajú zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov a v zásade nie je ich úlohou vykonávať resp. dopĺňať dokazovanie na skutočnosti, ktorých preukázanie je podmienkou zistenia skutkového stavu už v správnom konaní, preto námietku navrhovateľa vytykajúcu súdu prvého stupňa, že nevykonal navrhované dokazovanie, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Pretože navrhovateľ bol v konaní neúspešný súd mu náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c, § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 OSP nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. marca 2008

JUDr. Igor B e l k o , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Alena Augustiňáková